

І. О. Шудрик

Інокентій

ІНОКЕНТІЙ (Летяєв Інокентій Іванович; 07. 07. 1881, м. Бійськ Томс. губ., нині Алтай. краю, РФ – 08. 12. 1937) – церковний діяч РПЦ. Закін. Казан. духовну академію зі ступ. канд. богослов'я (нині Татарстан, РФ; 1909). Прийняв 1907 чернечий постриг і був рукопоклад. у сан ієродиякона, 1909 – ієромонаха. Від 1913 – зав. Іркут. церк.-учит. семінарії (Росія), настоятель Князе-Володимир. монастиря. Від 1914 – зав. Полтав. церк.-учит. школи, настоятель Сампсонів. церкви (на полі Полтав. битви). Від 1919 – у Тульс. єпархії (РФ). 20 вересня 1921 хіротонізов. у сан єпископа Клиньського, вікарія Моск. єпархії. 1922 схилився до обновленства, Вищим церк. упр. признач. на Катеринослав. єпархію. У червні 1923 покаявся і був прийнятий до РПЦ, признач. єпископом Ставропольським і Кубанським, від 1926 – Краснодарським і Кубанським, від 1927 – Подольським, вікарієм Моск. єпархії, від 1932 – Володимиро-Суздальським. Від 17 лютого 1935 – архієпископ Харківський. 26 липня 1936 заарешт., за звинуваченням у антирад. агітації засудж. до 5 р. виправно-труд. таборів, відправл. у м. Маріїнськ (Кемеров. обл., РФ), 8 грудня 1937 особл. «трійкою» у Новосибір. обл. (РФ) засудж. до розстрілу. Реабіліт. 1989. Синод УПЦ МП 1993 прославив І. як місцевошанованого святого Харків. єпархії.

Бібліографічний опис:

Інокентій / І. О. Шудрик // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2011. – Режим доступу:

<https://esu.com.ua/article-12341>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України
([докладніше](#)).